

NØVN

Minningarorð um abba á Hædd

Marvin Richard Hansen varð føddur hin 2. desember í 1941 í Norðagøtu, har hann vaks upp. Hann giftist í 1967 við Sólveig Brestisson úr Skúvoy, og tey búsettist á Hædd í Klaksvík.

Hin 2. desember hevði abbi havt føðingardag og hevði fyllt 76 ár. Vit plagdu altíð at savnast henda dagin, og tað gjørdtu vit eisini hesaferð, men nú var abbi ikki við.

Altíð hevur okkum dámt væl at koma niðan í tað hugnaliga og fjálga heimið hjá ommu og abba, og tey hava verið so hjartalig og góð við okkum. Vit eiga nógvar ríkar og hugnaligur løtur á Hædd, og mangan hevur omma bakað okkum pannukøkur.

Abbi var fittur og hjálpsamur. Hann var ein "kerligur" abbi og var altíð til reiðar at

koyra okkum í bili sínum. Hann trillaði okkum mangar túrar, tá ið vit vóru smá, og tá ið abba-dagur var í barnagarðinum, so var abbi við. Abbi dugdi at fáast við okkum smáu børn, hóast hann eisini var avgjørdur.

Javnan vóru vit við ommu og abba í summarhúsinum í Gøtu, og vit vóru við teimum í Skúvoy, har vit sluppu at koyra á knallertini hjá abba.

Vit goyma mong góð og stuttlig minni um ríkar løtur saman við ommu og abba, og tey bæði vóru so góð hjún, og trúføst stuðlaðu tey hvør øðrum.

Abbi var handaligur, sum fáur. Tað, sum onnur langt síðan høvdu givið upp og lagt frá sær, tað dugdi abbi at gera í stand aftur. Hann dugdi at smíða, sveisa, seyma, og

hann dugdi at fáast við tað elektriska.

Abbi dámdi væl at prátta um familju. Hann visti væl um ættarviðurskifti. Hitti hann onkran í familjuni, so var tað altíð: "Hvat sigur skyldmaðurin ella skyldkonan?".

Abbi var villigur, og hann segði ongantíð nei. Hann var víða um og arbeiddi, og hann hjálpti, har hann kundi.

Abbi á Hædd og Petra-omma, sum heldur ikki er ímillum okkum longur, vóru tvey góð systkin. Tey vóru tætt knýtt. Bæði vóru so rættvís og gjørdtu ikki nógv burturúr sær sjálvum. Tey bæði vóru so trúføst bæði ímóti menniskjum og ímóti Emmaus og kirkjuni, har tey gingu nógv.

Abbi fortaldi okkum altíð um Jesuspápa,

og hann sang mangan hetta ørindi fyri okkum:

*Eg eri Jesu lítla lamb,
og eg gleðist yvir hann.
Hann vil meg á vegnum leiða,
og hann skal meg altíð eiga.
Eg vil elska Jesus mest,
tí eg veit, at tað er best.*

Abbi á Hædd var besti abbi, ein kann ynskja sær. Vit sakna teg ómetaliga nógv, góði abbi.

Hvíl í friði, kæri abbi.

Hergerð, Sólveig, Petra og Bent Kristoffur

Minningarorð um Poul Erik 3. mai 1949 – 4. januar 2018

Poul Erik var føddur 3. mai í 1949, og andaðist eftir stutta sjúkralegu 4. januar 2018.

Poul Erik kom til Føroya í 1976 at vera lærari á Suðuroyar HF-skeiði, seinni við Miðnámsskúlan í Suðuroy, og fór frá í 2013. Poul Erik undirvísti í støddfrøði, alisfrøði og teldu.

Poul Erik var úr Salling í Jútlandi, men sum tilflytari fall hann væl til í Føroyum og á Tvøroyri serstakliga. Lyndiseyðkennini her í landinum hóvaðu honum væl, og hann var frá byrjan av virkin í býarlívinum, einamest innan fótbóltsítróttin, har hansara góðu førleikar vóru sjónskir fyri øllum. Poul Erik var giftur við Margit, og fingtu tey trí børn saman.

Alt, hann fekst við, útinti hann samvitskufult út í æsir – og sigast kann, at hann á mangan hátt var bulurin í skúlanum. Hann var væl kunnaður um allar skúlans reglur og fyriskipanir, og var onkur í iva um eitthvørt, lærarar eins og næmingar og leiðsla, var Poul Erik altíð trúfastur í ráðum.

Hesi seinastu 25 árini er okkara skúlabygnaður broyttur tvær ferðir.

Hvørja ferð hevur Poul Erik við sínum framúr góða skili fyri samvirkandi skipanum verið ein óloysiligur partur av arbeiðinum í bygnaðarbroytingunum, og við sínum grundiga og ótroyttliga arbeiði syrgdi hann fyri, at hesar

undirvísingarskipanir kundu brúkast og lagast til Miðnámsskúlan.

Politiskt var Poul Erik sannførdur javnaðarmaður, sum legði alstóran dent á javnrættindi, og hevði hann stóra innlivan í støðu teirra veiku í samfelagnum.

Hann var iðin fakfelagsmaður. Í YF – Yrkisfelag Miðnám – gjørdi hann eitt stórt arbeiði. Hansara sera góðu evni til at rokna vóru til ómetaliga stóra hjálp í sambandi við sáttmálasamráðingarnar hjá felagnum.

Poul Erik hevði áhuga í øllum viðurskiftum hjá limum felagsins, og m.a. var hann ein av orsökunum til, at okkara pensjónsviðurskifti gjørdust betri. Hann var peningarøkil í felagnum í mong ár, og ikki var hann pírin, tá ið tað galt um útreiðslur, ið kundu gagna limum felagsins.

Í byrjanini av áttatiárunum fór Poul Erik við stórum eldhuga at læra seg alt tað neyðuga í sambandi við teldutøkni. Hann var trygdin fyri, at skúlin var í fremstu røð á kt-økinum, og at kostnaðurin var so lágur, sum hann kundi vera.

Poul Erik menti sjálvur okkara kt-umsitingarskipan, og var hetta eisini

beinleiðis orsøkin til, at Mentamálaráðið heitti á hann um at menna eina kt-skipan, sum kundi nýtast á øllum miðnámsskúlunum í landinum, og hesum arbeiddi Poul Erik við fram til tað síðsta.

Í sínum lívsstíli var Poul Erik stillfórur og ikki framfýsin, men ongum nýttist at ivast um hansara meiningar og hugsanir, sum hann gjarna førði fram, bæði um fótból, bilferðslu og dagsins aktuella evni, men tað, vit minnst hann best fyri, var hansar markleysa hjálpssemi, sum vit øll høvdu gagn av.

Minnini leita aftur á góðar stundir í stuttligum vertskapi og hungnaligum práti á lærarastovuni, har hann við sínum vitandi skemti altíð var góður at vera saman við.

Poul Erik var væl dámdur, ein álítandi starvsfelagi, sum fakliga var høgt í metum.

Stórur er saknurin í Poul Eriki. Tankar okkara fara til synirnar : Brian, Allan og Jan.

Fríður veri við minninuna um Poul Erik.

Starvsfelagarnir á Miðnámsskúlanum í Suðuroy

KJAK

Ein misnøgdur pesjónistur

Tórunn G. Isfeldt
pesjónistur í 7 ár

Eg má so siga, at hetta, ið eg skrivi niður, havi eg hugsað um leingi, við tað at politikararnir hava bert hækkað okkara pensjón við 600 kr líka til juli mánað – tá fáa vit okkara heilar 1.000 kr, mánaðarvís. Hvat við, um tit góvu okkum tær 2.400 kr, sum vit eftir røttum áttu

at fingið? Nei, nei, tit spara eina rúgvu av peningi við at gera hetta, men tit hækka tykkara pensjón – annaðhvørt ár.

Eg má øtast, tí eg havi ikki fingið 1 kr upp á mína pensjón í heili 7 ár, sum eg havi verið pensioneistur.

Tá ið tit skulu spara í tí almenna, tá hækka tit tykkara lønir.

Tit ið sita á tingi burdu gjørt sum danir. Teir ælta at spara við

tað, at 30% av tingmonnunum fara frá.

Tit skulu bara hava meira í løn og pensjón annað hvørt ár, hvat við um tit bíðaðu í 7 ár? Tí tykkara lønir er hægri enn tann norska tingmannalønin, teir eru ríkir, og tað eru vit ikki, so takið tit tað bara róliga og tonki tit eitt sindur upp á okkum pensjónstar við hækkan av tykkar løn og pensjón.

